

ובנוגע לעניינו - שעשרים באב הוא ה"יארכיטיט" של אבי אדוני מורי ורבי - כבר דובר בשבת³⁸ אודות מה שאירע בהשגחה פרטית ביום חמשה עשר באב,

³ - שקשר גם עם עשרים באב, שהוא אחד מתשעה הימים הזמינים שבמה היו מתנדבים עצים לבית המקדש, והרי חמשה עשר באב הוא "יום שפסקו מלכוות עצים למערכה", כי "מחמשה עשר באב ואילך תשש כחיה של חמה, ולא היו כורתין עצים למערכה, לפי שאין יבשין"³⁹, וזהו אחד הטעמים לכך של"א היו ימים טובים לישראל כ חמשה עשר באב"⁴⁰.

⁷ שהגינו כמה "ביבלאך" חסידות, וביניהם היו מונחים כמה דפים וחוכמות, וביניהם גם חוכמות מאבי אדוני מורי ורבי, בעל ה"יארכיטיט"⁴¹, ועד כמה שהספקתי לעיין - הרי הם ביאורים על דרך הקבלה על

⁹ משנה וגמר וזהר⁴².

¹⁰ ונוסף לזה, ישנו גם דף בפני עצמו⁴³ שבו מתייחס - לאחרי הקדמת "ב"ס"ד" - "אני כו", בכתביו שלו ושם אמו, ומברא פרטיה הענינים בנוגע לגלותו וישיבתו בבית האסורים כו', כפי שיתבאר למן (ס"ט).

¹¹ ובכן: מצד ענין ה"יארכיטיט", ובפרט שהוא עדין בתוך השנה⁴⁴, יש להתחילה - כרגע - עם סיום מסכת.

¹⁴ ה. בנוגע לסיום מסכת - עומדים אנו באמצע הענין שאודותיו דובר בחמשה באב⁴⁵:

¹⁵ ובהקדמים המדבר או אודות סיفور כבוד-קדושת מורי-וחמי אדמו"ר בנוגע לאביו, כבוד-קדושת אדמו"ר (מההורש"ב) נשמה-עדן, שבשנת האבילות אחרי אמו סיימם ש"ס משנה לסוף י"א חודש (לקראת סיום אמרת קדיש), וליום ה"יארכיטיט" (הראשון) - ערך סיום על כל הש"ס (גמר), ואcamור, שכיוון שכבוד-קדושת מורי-וחמי אדמו"ר גילתה וסיפור אותה, ואחר-כך גם צוה לחופיס את הדברים, הרי זה הוכחה שהזוהו מהענינים שישיכים וצריכים לפעול על כל אלה שהדבר בא לידיعتם.

²⁰ ומהז מובן, שכשם שסיום אמרת קדיש (שבו מסיים מדרי משנה) ויארכיטיט (שבו מסיים מדרי הגمرا) קשורים זה לזה, ורק מצד טעמי מיוחדים יש הפסיק ביניהם, אבל סיבתם אחת היא, כך, שברור הדבר של המסובבים מזה יש להם צד השווה - הרי על-את-כממה-זוכמה שאין צורך בהוכחות מיוחדות

²³ שיש קשר ושיכות בין סיום השה"ס בסיום המשנה לסדרי הגمرا.

²⁴ ונתבארanza, בהקדמים הכלל בקדושה ש"נעוץ סופן בתחילת ותחלתן בסופן"⁴⁶, וכפי שאומרים בנוסח הרשות לחתן בראשית: "מתכיפין התחלת להשלמה", הינו, שכאשר מסיים את הלימוד מתחילה תיכף עוד הפעם (כמובואר טעמי הדבר), ומהז מובן, סיום הש"ס קשור עם התחלת הש"ס.

²⁷ ונתבאר הקשר והשיכות דסיום שהוא סדרי משנה ("לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כל מחזק ברכה לשישראל אלא השלום") עם התחלת הש"ס - התחלת מסכת ברכות, וכן עם סיום מסכת ברכות.

²⁹ ויש להוסיף ולברר הקשר והשיכות עם סיום הש"ס בגמר - במסכת נדה.

³⁰ ובהקדמים מה שנתבאר משך זמן לפני זה⁴⁷ בקשר למסכת נזיר, שסיומה כמו סיום דמסכת ברכות:

³¹ אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי הכהנים מרבים שלום בעולם, שנאמר⁴⁸ וכל בנייך למודי ה' ורב שלום בנייך", אלא, שבמסכת ברכות מוסיף "אל תקרי בניך אלא בוניך", ואילו במסכת נזיר הובא רק לשון הכתוב.

(43) נדפס לאח"ז בהקדמת לקוטי לוי"ץ העורות לתניא זהה.

(38) שיות ש"פ ואחתנן ס"ו (תורת מנחם חמ"ד ע' 184).

(44) לפטירת אמו, הרבנית הצדנית מרת חנה ע"ה - ר' תשרי

(39) תענית בסופה. וש"ג.

השתא (המו"ל).

(40) שם כו, ב, ל, ב.

(45) בתחלתה (תורת מנחם חמ"ד ע' 151). וש"ג.

(41) כי"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף ואמר: איןני יודע אם השולח ידע של מי הם. ובכל אופן, הגיעו גם הם ביום חמשה עשר באב.

(46) ספר יצירה פ"א מ"ז.

(47) שיחת י"ב תמוז ס"ה (תורת מנחם חמ"ד ס"ע 73). וש"ג.

(48) ישע"י נד, יג.

(42) נדפסו לאח"ז בסדרת הספרים לקוטי ותורת לוי יצחק.